

Almere: caleidoscoop van gezichten

Ally, de wandelende encyclopedie van de gemeente Almere, koekeloert naar buiten. Wat doet dat louche sujet daar in het portiek van De Voetnoot? Ze neemt een slok van haar cappuccino en weifelt. Ze zit erover in wat ze moet doen. Dat heerschap staat hier al een hele tijd. Hij draagt een turkooizen baseballcap, heeft een verformfaaid, fuchsiakleurig streepjes-T-shirt aan en heeft halflang haar. Waarom doet hij zo stiekem? Het lijkt alsof hij relaxed staat te whatsappen, maar ondertussen houdt hij consciëntieus zijn omgeving in de gaten. Als een havoër en een vwo'er voorbijstiefelen, duikt hij achter de begroeiing.

Ally klopt op het raam. Het stuk geteisem kijkt op, ziet haar en neemt de kuierlatten. Onze weetal twijfelt geen moment en racet in allerijl naar beneden. Hier is iets aan de hand.

Het is druk op het Stadhuisplein. Wie Almere wil ontmoeten moet eigenlijk ('s) woensdags of ('s) zaterdags hiernaartoe komen. Op de markt vind je een dwarsdoorsnede van de honderdnegenennegentigduizend zeventienhonderdvijfenzeventig inwoners die onze stad rijk is. Van dragqueen tot brave hendrik, van geëngageerd CDA'er tot quasi-intellectuele Ajacied.

Waar is dat joch toch? Ally ziet Jan en alleman, maar niet dat stuk schorriemorrie/*schorremorrie*. Een vegetarische bourgondiër weegt lychees, gekonfijte citroenen, cantharellen en shiitakes af bij de groentekraam, twee femmes fatales slaan negligeetjes en push-upbeha's/*push-upbh's* in bij de lingeriestal en een creoolse zoetekauw rekent in Sranantongo maizenakoekjes/*maïzenakoekjes* af bij de surinamer.

Dan ziet Ally een bos krullen verdwijnen achter de patates-friteskraam. Het wordt een nek-aan-nekrace. "Waar ging hij naar toe?" vraagt Ally aan twee Belgische toeristen uit Sint-Job-in-'t-Goor. "Wie? We hebben niet opgelet, hoor. Wij zijn gewoon aan het statten. Maar nu we je toch spreken, naar verluidt kunnen we hier in Almere voortreffelijk highteaën. Heb je een tip?"

Ally sjeest verder. Ze passeert twee 16-jarigen die aan een McDonald's-maaltijd zitten, de frikandellen- en kaassoufflésetende/*frikadellen en kaassoufflés etende* clientèle van de Kwalitaria en twee Unicef'ers die in hun pauze bij Van Leest rhythm-and-bluesmuziek kopen. De mysterieuze jongen lijkt foetsie.

Eensklaps hoort ze geblèr. De knul ligt languit op de busbaan. Een mecanicien op een mountainbike heeft hem geschept. Een kordon meiden schreit: "Ali B, Ali B!". Och nee hè, ze heeft een BA'er achternagezeten.

Ally weet niet wat ze met de situatie aan moet. Als de nieuwerwetse troubadour opstaat, begint eenieder te applaudiseren. Almeres eigen knuffel-Marokkaan kijkt Ally grinnikend aan. "Ik dacht dat je een groupie was." "Sorry," antwoordt Ally. "Dat was niet bepaald chic van mij. Nu is je cover naar de filistijnen." "Geen probleem. Fêteer me maar op een milkshakeje, dan zijn we weer all right."

Almere heeft ontzaglijk veel gezichten. Dus: ga niet zonder meer op het eerste af.